

P.Z. br. 533

HRVATSKI SABOR

KLASA: 022-03/13-01/283

URBROJ: 65-13-02

Zagreb, 21. studenoga 2013.

**ZASTUPNICAMA I ZASTUPNICIMA
HRVATSKOGA SABORA**

**PREDSJEDNICAMA I PREDSJEDNICIMA
RADNIH TIJELA**

Na temelju članaka 178. i 192. Poslovnika Hrvatskoga sabora u prilogu upućujem *Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, s Konačnim prijedlogom zakona*, koji je predsjedniku Hrvatskoga sabora dostavila Vlada Republike Hrvatske, aktom od 21. studenoga 2013. godine uz prijedlog da se sukladno članku 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora predloženi Zakon donese po hitnom postupku.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Sanju Nolu, pomoćnicu ministra pravosuđa.

PREDSJEDNIK

Josip Leko

VLADA REPUBLIKE HRVATSKE

Klasa: 022-03/13-01/242

Urbroj: 50301-09/09-13-2

Zagreb, 21. studenoga 2013.

PREDSJEDNIKU HRVATSKOGA SABORA

Predmet: Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, s Konačnim prijedlogom zakona

Na temelju članka 85. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst) i članaka 172. i 204. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, broj 81/2013), Vlada Republike Hrvatske podnosi Prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta, s Konačnim prijedlogom zakona za hitni postupak.

Za svoje predstavnike, koji će u njezino ime sudjelovati u radu Hrvatskoga sabora i njegovih radnih tijela, Vlada je odredila Orsata Miljenića, ministra pravosuđa, Sandru Artuković Kunšt, zamjenicu ministra pravosuđa i Sanju Nolu, pomoćnicu ministra pravosuđa.

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O UREDU ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE I ORGANIZIRANOG
KRIMINALITETA, S KONAČNIM PRIJEDLOGOM ZAKONA**

**PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O UREDU ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE
I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje ovoga Zakona sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, broj 85/2010 – pročišćeni tekst).

**II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI
ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE DONOŠENJEM ZAKONA
PROISTEĆI**

Zakon o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (u daljnjem tekstu: ZUSKOK) objavljen je u Narodnim novinama, broj 76/2009, a stupio je na snagu 1. srpnja 2009. godine. Zakon je revidiran prvi puta 2010. godine (Narodne novine, broj 116/2010) radi potrebe točnijeg određenja nadležnosti Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta kada su u pitanju kaznena djela koja su počinjena od strane grupe ili zločinačke organizacije, odnosno kada su počinjena korupcijska kaznena djela, drugi puta 2011. godine (Narodne novine, broj 57/2011) radi potrebe ispunjavanja mjerila za zatvaranje Poglavlja 23. "Pravosuđe i temeljna prava" te treći puta 2012. godine (Narodne novine, broj 136/12) u prvom redu radi usklađenja s novim Kaznenim zakonom (Narodne novine, broj 125/2011 i 143/2012), koji je stupio na snagu 1. siječnja 2013. godine.

Potreba za predloženim izmjenama i dopunama Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta uvjetovana je sadržajnim usklađivanjem sa Konačnim prijedlogom Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o kaznenom postupku (u daljnjem tekstu: ZID ZKP), za kojeg je predviđeno stupanje na snagu 15. prosinca 2013. godine. Navedeni datum određen je Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, broj: U-I-448/2009, U-I-602/2009, U-I-1710/2009, U-I-18153/2009, U-I-5813/2010, U-I-2871/2011, od 19. srpnja 2012. godine (u daljnjem tekstu: Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske). Naime, navedenom Odlukom Ustavni sud Republike Hrvatske ukinuo je ukupno 43 članka Zakona o kaznenom postupku obzirom je utvrđeno da isti nisu u suglasju s mjerodavnim pravom: Ustavom Republike Hrvatske, Konvencijom za zaštitu ljudskih prava i temeljnih sloboda (Narodne novine - Međunarodni ugovori, br. 18/97, 6/99 - pročišćeni tekst, 8/99 - ispravak, 14/2002 i 1/2006) kao i ostalim domaćim i međunarodnim pravom mjerodavnim za ocjenu osnovanosti.

Jednim dijelom Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske je već izvršena i Zakon o kaznenom postupku je usklađen s pravnim shvaćanjima Ustavnog suda Republike Hrvatske u pogledu 17 ukinutih odredaba. Predmetno usklađenje je učinjeno 2012. godine prilikom usklađenja Zakona o kaznenom postupku s Kaznenim zakonom, što je bilo moguće odraditi u kratkom roku jer se tim izmjenama nije dublje zadiralo u strukturu zakonskog teksta. U preostalom dijelu Odluka Ustavnog suda Republike Hrvatske bit će izvršena stupanjem na snagu ZID ZKP-a, a za što je Ustavni sud Republike Hrvatske, kao krajnji rok, ostavio 15. prosinca 2013. godine. Iako se radi o manjem broju ukinutih odredaba, preostalo usklađenje zahtijeva uklanjanje strukturalnih manjkavosti u normativnoj strukturi i normativnom uređenju djelotvornosti prethodnog postupka te uravnoteženje kaznenog procesnog poretka, tako da dosljedno počiva na općim pravilima, uz jasno naznačene ustavnopravne iznimke. Stoga je izvršenje Odluke Ustavnog suda Republike Hrvatske u preostalom dijelu dovelo do izmjena većeg broja odredaba Zakona o kaznenom postupku, kao i do određenih

terminoloških izmjena koje su provedene kroz cijeli Zakon o kaznenom postupku. Slijedom navedenog, zbog novina koje uvodi ZID ZKP potrebno je izmijeniti niz doticajnih propisa, od kojih je jedan ZUSKOK, a radi omogućavanja primjene novih postupovnih pravila i u predmetima iz nadležnosti Ureda za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (dalje u tekstu: Ured).

Od relevantnijih izmjena ZKP-a, a u odnosu na koje je trebalo predložiti izmjene i dopune ZUSKOK-a, navodimo da u svrhu ispunjenja ustavne obveze za strukturalnom koherentnošću i uravnoteženjem kaznenopostupovnog poretka, ali i slijedeći komparativna rješenja razvijenih europskih zemalja, ZID ZKP napušta razlikovanje između redovitog i skraćenog postupka. Naime, prema ZID ZKP-u postoji jedinstveni kazneni postupak koji poznaje jasno predviđene i detaljno normirane iznimke u postupanju prema počiniteljima teških kaznenih djela (koja „štete organiziranom životu u zajednici“) i lakših kaznenih djela (kaznenih djela za koja je u Kaznenom zakonu propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina), koja odstupanja predlagatelj nalazi ustavnopravno prihvatljivim cijeneći vrstu, težinu i društvenu opasnost konkretnog kaznenog djela. Opisano predstavlja veliku promjenu u odnosu na postojeći sustav, ali promjenu koja će u svakom slučaju pojednostaviti postupanje za tijela kaznenog postupka.

Nadalje, važna novina koju uvodi ZID ZKP, a koja je rezultirala prijedlogom izmjena i dopuna nekoliko odredaba ZUSKOK-a su imovinski izvidi. Naime, ZID ZKP-om (novi članak 206.i) propisano je da je državni odvjetnik dužan odmah poduzimati ili nalogati poduzimanje izvida kako bi se utvrdila vrijednost imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom, a ako je imovinsku korist ostvarenu kaznenim djelom počinitelj prikrio ili ako postoje osnove sumnje na pranje novca državni odvjetnik je dužan poduzeti sve što je potrebno da bi se ta imovina pronašla i osiguralo njezino oduzimanje (imovinski izvidi). Obzirom da, u predmetima iz nadležnosti županijskih sudova, utvrđivanje imovinske koristi traži posebna znanja kako s područja prava, tako i s područja financija i poslovanja korištenjem novih tehnologija (npr. internet bankarstvo itd.), a koja posebna znanja ne mogu imati svi državni odvjetnici te je stoga nužna specijalizacija, istom odredbom ZID ZKP-a propisuje se obveza osnivanja posebnih odjela za provođenje imovinskih izvida. Prema navedenom, u složenim predmetima u kojima je stečena znatna imovinska korist, ako je za utvrđivanje visine te koristi, a posebno radi traganja i privremenog oduzimanja i oduzimanja imovinske koristi, potrebno posebno znanje, te imovinske izvide provodi poseban odjel po nalogu i u koordinaciji s državnim odvjetnikom ili zamjenikom koji provodi izvide kaznenog djela i pojedine radnje.

III. OCJENA I IZVORI POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA

Za provedbu ovog Zakona nije potrebno osigurati sredstva u državnom proračunu Republike Hrvatske.

IV. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Osnova za donošenje ovog Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 204. Poslovnika Hrvatskog sabora (Narodne novine, broj 81/2013), jer se ovim Prijedlogom zakona provodi usklađenje Zakona o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta sa Zakonom o kaznenom postupku.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O IZMJENAMA I DOPUNAMA
ZAKONA O UREDU ZA SUZBIJANJE KORUPCIJE
I ORGANIZIRANOG KRIMINALITETA**

Članak 1.

U Zakonu o Uredu za suzbijanje korupcije i organiziranog kriminaliteta (Narodne novine, br. 76/2009, 116/2010, 145/2010, 57/2011 i 136/2012) iza članka 1. dodaje se članak 1.a koji glasi:

„Članak 1.a

"Ovim se Zakonom u pravni poredak Republike Hrvatske prenose:

- 1) Okvirna odluka Vijeća 2005/212/PUP od 24. veljače 2005. o oduzimanju imovinske koristi, sredstava i imovine pribavljene kaznenim djelom (SL L 68, 15. 3. 2005.),
- 2) Okvirna odluka Vijeća od 13. lipnja 2002. o zajedničkim istražnim timovima (2002/465/PUP) (SL L 162, 20. 6. 2002.).“

Članak 2.

U članku 9. stavku 2., u drugoj rečenici, broj: „7.“ zamjenjuje se brojem: „8.“.

Članak 3.

U članku 13. iza točke 3. dodaje se nova točka 4. koja glasi:

„4. odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom,“.

Dosadašnje točke 4. do 6. postaju točke 5. do 7.

Članak 4.

U članku 15. stavku 1. iza točke 2. dodaje se nova točka 3. koja glasi:

„3. na način propisan posebnim zakonom, može izvještavati javnost o tijeku izvida koje provodi Ured, ali samo kad to nalaže interes javnosti,“.

Dosadašnje točke 3. i 4. postaju točke 4. i 5.

Članak 5.

U članku 16. stavku 1. zagrada i riječi: „(»Narodne novine«, br. 152/08.)“ brišu se, a točka 2. mijenja se i glasi:

„2. poduzima izvide kako bi se utvrdila vrijednost stečene imovinske koristi pribavljene počinjenjem kaznenog djela iz članka 21. ovog Zakona te gdje se tako stečena imovina nalazi i predlaže primjenu mjera osiguranja prisilnog oduzimanja te imovine predviđenih ovim Zakonom i drugim propisima,“.

Članak 6.

Iza članka 16. dodaje se članak 16.a koji glasi:

„Članak 16.a

(1) Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom, u dogovoru i po nalogu zamjenika ravnatelja koji je zadužen za predmet, provodi izvide, ako postoje osnove sumnje da je kaznenim djelom iz članka 21. ovog Zakona ostvarena znatna imovinska korist.

(2) Izvidi se provode s ciljem utvrđivanja točne vrijednosti imovinske koristi, pronalaženja imovine stečene kaznenim djelom te osiguranja njezinog oduzimanja.

(3) U radu Odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom mogu sudjelovati službenici policije i Ministarstva financija na način i pod uvjetima propisanim Zakonom o kaznenom postupku.

(4) Poslove Odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom obavljaju financijski istražitelji, savjetnici i stručni suradnici pod nadzorom zamjenika ravnatelja koji je godišnjim rasporedom poslova zadužen za rukovođenje odjelom.

(5) Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom obavlja i druge poslove prema rasporedu poslova u Uredu.“

Članak 7.

U članku 22. skraćenice: „KZ“ zamjenjuju se riječima: „Kaznenog zakona“, a riječi: „podizanja optužnice“ zamjenjuju se riječima: „donošenja rješenja o provođenju istrage“.

Članak 8.

U članku 23. dodaje se stavak 2. koji glasi:

„(2) Sva tijela državne vlasti i sve pravne osobe koje u svojem djelokrugu ili u obavljanju svoje djelatnosti saznaju za okolnosti i podatke koji upućuju da je u pravnom prometu imovina stečena nekim od kaznenih djela iz članka 21. ovog Zakona, posebno ako postupanje s ostvarenim financijskim sredstvima ili imovinom ukazuje na pranje novca ili na prikrivanje te imovine, dužne su bez odgode o tim okolnostima i podacima obavijestiti Ured.“

Članak 9.

U članku 25. stavku 1. druga rečenica mijenja se i glasi:

„S tim ciljem, policija bez odgode izvješćuje Ured o započinjanju i provođenju izvida za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona za koja je sama saznala, a Ured se po svojoj prosudbi uključuje bez odgode u izvršavanje svojih ovlasti poduzimanja, nalaganja, nadzora i usmjeravanja izvida kaznenih djela (članak 38. stavak 2. točka 1. i 2. Zakona o kaznenom postupku).“

U stavku 2., u prvoj rečenici, točka zarez iza riječi: „udruženja“ zamjenjuje se zarezom.

Članak 10.

U članku 29. stavku 1. riječi: „i drugi opći propisi kaznenog postupka“ brišu se.

U stavku 2. riječi: „o skraćenom postupku i“ zamjenjuju se riječima: „Zakona o kaznenom postupku koje se odnose isključivo na kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina te odredbe o“.

Članak 11.

U članku 30. stavku 2. skraćenice: „KZ“ zamjenjuju se riječima: „Kaznenog zakona“.

Članak 12.

Članak 35. briše se.

Članak 13.

U članku 39. točki 1. skraćenica: „KZ“ zamjenjuju se riječima: „Kaznenog zakona“.

U točki 2. riječi: „napada na zračni i plovidbeni promet“ zamjenjuju se riječima: „napada na zrakoplov, brod ili nepokretnu platformu“, a skraćenica: „KZ“ riječima: „Kaznenog zakona“.

Članak 14.

U članku 41. stavku 1. točki 1. iza riječi: „stavak 2.“ dodaju se riječi: „ovog Zakona“.

Članak 15.

U članku 42. točki 2. riječi: „sudskih spisa“ zamjenjuju se riječima: „spisa predmeta“.

Članak 16.

U članku 43. stavku 2. riječi: „stavku 1. točki 2. i“ brišu se.

Članak 17.

U članku 47. stavku 1. iza riječi: „članku 21. stavku 1.“ dodaju se riječi: „i 2.“.

Članak 18.

U članku 48. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Pisani obrazloženi nalog kojim se određuje primjena posebne dokazne radnje sadržava raspoložive podatke o osobi protiv koje se radnja provodi, opis kaznenog djela te način, opseg, mjesto i trajanje radnje koje mora biti primjereno ostvarenju njezinoga cilja. Primjena posebne dokazne radnje može se po proteku tri mjeseca od dana donošenja naloga kojim je određena produljiti za isti rok ako je njeno produljenje nužno radi ostvarenja svrhe radi koje je bila određena.“.

Članak 19.

U članku 49. stavku 6. iza riječi: „rješenje“ dodaje se riječ: „iz“.

Članak 20.

U članku 50. stavku 2. zgrade i riječi: „(»Narodne novine«, br. 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08.)“ brišu se.

Članak 21.

U članku 56. stavku 1., u uvodnoj rečenici, broj: „44.“ zamjenjuje se brojem: „50.“.

Članak 22.

U članku 60. stavak 2. mijenja se i glasi:

„(2) Rješenje o ukidanju mjere osiguranja dostavit će se po službenoj dužnosti Uredu (predlagatelju osiguranja) i protivniku osiguranja.“.

Članak 23.

U članku 61. stavak 1. mijenja se i glasi:

„(1) Osiguranje sredstava, prihoda ili imovine u vezi s kaznenim djelima iz članka 21. stavka 1. točke 2. i 3. ovoga Zakona te kaznenim djelima zlouporabe položaja i ovlasti iz članka 291. Kaznenog zakona, ako je to djelo počinila službena osoba označena u članku 87. stavku 3. Kaznenog zakona, zločinačkog udruženja iz članka 328. Kaznenog zakona i počinjenja kaznenog djela u sastavu zločinačkog udruženja iz članka 329. Kaznenog zakona može se u Republici Hrvatskoj odrediti i provesti prema uvjetima propisanim međunarodnim ugovorom i ovim Zakonom.“.

Članak 24.

Ovaj Zakon objavit će se u Narodnim novinama, a stupa na snagu 15. prosinca 2013. godine.

OBRAZLOŽENJE

Članak 1.

U novom članku 1.a ZUSKOK-a u skladu s Odlukom Vlade Republike Hrvatske o instrumentima za usklađivanje zakonodavstva Republike Hrvatske s pravnom stečevinom Europske unije (Narodne novine, broj 93/2011) navedeni su nazivi pravnih akata Europske unije s kojima je ZUSKOK usklađen.

Članak 2.

Članak 9. stavak 2. ZUSKOK-a izmijenjen je radi otklanjanja očite pogreške u pisanju odnosno u pozivanju na pogrešnu odredbu ZUSKOK-a. Naime, ova odredba govori o raspoređivanju državnih odvjetnika na rad u Ured te navodi podatke koji se pri tome moraju cijeliti. Predmetni podaci su navedeni u odredbi članka 8. stavka 3., a na kako se pogrešno navodi članka 7. stavka 3. ZUSKOK-a.

Članak 3.

U članak 13. ZUSKOK-a, koji navodi odjele koji se osnivaju u sastavu Ureda, dodana je nova točka 4. koja daje osnovu za osnivanje odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom. Predmetno predstavlja usklađenje sa ZID ZKP-om. Naime, ZID ZKP-om (novi članak 206.i) posebno je propisano da je državni odvjetnik dužan poduzeti potrebne izvide kako bi se utvrdila vrijednost imovinske koristi, a ako je imovina skrivena kako bi se ista pronašla (imovinski izvidi). Obzirom da, u predmetima iz nadležnosti županijskih sudova, utvrđivanje imovinske koristi traži posebna znanja, kako s područja prava, tako i s područja financija i poslovanja korištenjem novih tehnologija (npr. internet bankarstvo itd.), a koja posebna znanja ne mogu imati svi državni odvjetnici, te je stoga nužna specijalizacija, istom odredbom ZID ZKP-a propisuje se obveza osnivanja posebnih odjela za provođenje imovinskih izvida. Prema navedenom, u složenim predmetima u kojima je stečena znatna imovinska korist ako je za utvrđivanje visine te koristi, a posebno radi traganja i privremenog oduzimanja i oduzimanja, potrebno posebno znanje, te imovinske izvide provodi poseban odjel po nalogu i u koordinaciji s državnim odvjetnikom ili zamjenikom koji provodi izvide kaznenog djela i pojedine radnje.

Sukladno navedenom, dodana je nova točka 4. u članak 13. ZUSKOK-a.

Članak 4.

U članku 15. stavku 1. ZUSKOK-a predlaže se dodati novu točku 3. koja predstavlja usklađenje sa ZID ZKP-om (novi članak 206.f). Predmetnom odredbom ZID ZKP-a je propisano da je postupanje tijekom izvida tajno te da tijelo koje provodi izvide upozorava sve osobe koje u njima sudjeluju da je odavanje tajne kazneno djelo. Istom odredbom ZID ZKP-a dana je mogućnost tijelu koje provodi izvide da može, kada to nalaže interes javnosti, o tijeku izvida izvijestiti javnost, ali samo na način propisan posebnim zakonom odnosno Zakonom o državnom odvjetništvu te Zakonom o policijskim poslovima i ovlastima.

Slijedom navedenog, predloženom izmjenom članka 15. ZUSKOK-a dana je mogućnost izvještavanja javnosti o tijeku izvida koje provodi Ured, naravno, uvažavajući sve posebne propise.

Članak 5.

U članku 16. ZUSKOK-a, u uvodnoj rečenici, brisana je naznaka Narodnih novina. Naime, u Republici Hrvatskoj je od 1. rujna 2011. godine na snazi samo jedan Zakon o kaznenom postupku, onaj donesen 2008. sa svim svojim već donesenim i budućim izmjenama i

dopunama. To se, naravno, odnosi i na ZID ZKP koji je trenutno u zakonodavnoj proceduri. Kako ne bi bila sporna primjena posljednjih izmjena i dopuna Zakona o kaznenom postupku, a koja izmjena nije još usvojena u Hrvatskom saboru i nije objavljena u Narodnim novinama, predlagatelj smatra da navođenje Narodnih novina nije oportuno.

Nadalje, izmjena točke 2. u članku 16. stavku 1. predstavlja usklađenje sa ZID ZKP-om (novi članak 206. i), obzirom je sada posebno propisano u ZKP-u da je državni odvjetnik dužan poduzeti potrebne izvide kako bi se utvrdila vrijednost imovinske koristi ako je imovina skrivena kako bi se pronašla (imovinski izvidi).

Vidi i obrazloženje uz članak 2. Prijedloga zakona.

Članak 6.

Iza članka 16. ZUSKOK-a dodaje se novi članak 16. a kojim se detaljnije razrađuje osnivanje i način rada Odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom. Tako je propisano kada Odjel za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom provodi izvide (ako postoje osnove sumnje da je kaznenim djelom iz članka 21. ovog Zakona ostvarena znatna imovinska korist), te koji je cilj provođenja izvida (stavak 2.). Slijedom rješenja predviđenih u ZID ZKP-u (novi članak 206. i), poslove Odjela za istraživanje imovinske koristi stečene kaznenim djelom obavljaju financijski istražitelji, državnoodvjetnički savjetnici i stručni suradnici, a u radu predmetnog Odjela mogu sudjelovati i službenici policije i Ministarstva financija.

Članak 7.

U članku 22. ZUSKOK-a skraćenicu "KZ" zamijenjene su punim nazivom relevantnog zakona tj. Kaznenog zakona, što se smatra primjerenije zakonskom tekstu.

Nadalje, druga izmjena u istoj odredbi ZUSKOK-a predstavlja usklađenje sa izmijenjenim konceptom ZID ZKP-a, u smislu započinjanja kaznenog postupka (članak 17. ZID ZKP-a) i obvezne istrage (članak 216. ZID ZKP-a). Naime, sukladno prijedlogu izmjena članka 216. ZKP-a obvezno je provođenje istrage za kaznena djela iz članka 21. ZUSKOK-a, neovisno o zapriječenoj kazni za određeno kazneno djelo, a sukladno predloženoj izmjeni članka 17. ZKP-a kazneni postupak započinje pravomoćnošću rješenja o provođenju istrage za kaznena djela za koja se vodi istraga.

Slijedom navedenog, bilo je potrebno izmijeniti mogućnost da mjesno nadležno općinsko državno odvjetništvo postupa u predmetu u prethodnom postupku "do podizanja optužnice", obzirom u predmetima u kojima se vodi istraga kazneni postupak započinje pravomoćnošću rješenja o provođenju istrage.

Članak 8.

U članak 23. ZUSKOK-a dodan je novi stavak 2. koji ponovno predstavlja usklađenje, odnosno dosljedno provođenje odredaba ZID ZKP-a kojima se reguliraju imovinski izvidi u ZUSKOK-u. Naime, kako bi Ured mogao provesti imovinske izvide, koje je sada obavezan provoditi, potrebno je bilo propisati i obvezu dostave obavijesti i podataka Uredu koji upućuju da je u pravnom prometu imovina stečena nekim od kaznenih djela iz članka 21. ovog Zakona, posebno ako postupanje s ostvarenim financijskim sredstvima ili imovinom ukazuje na pranje novca ili na prikrivanje te imovine. Predmetna obveza odnosi se na sva tijela državne vlasti i sve pravne osobe.

Članak 9.

U članku 25. stavku 1. ZUSKOK-a, druga rečenica je precizirana u pogledu ovlasti Ureda, sukladno članku 38. ZID ZKP-a koji uređuje ovlasti i dužnosti državnog odvjetnika. Posebice je relevantan članak 38. stavak 2. točka 2., koji uređuje ovlasti državnog odvjetnika u pogledu

izvida kaznenih djela ("poduzimanja izvida kaznenih djela, nalaganja i nadzora provođenja pojedinih izvida radi prikupljanja podataka važnih za pokretanje istrage).

Članak 10.

Izmjena u članku 29. stavak 1 ZUSKOK-a predstavlja preciziranje zakonske norme. Stavak 2. izmijenjen je obzirom na novi koncept postupka, kako ga uvodi ZID ZKP. Naime, u svrhu ispunjenja ustavne obveze za strukturalnom koherentnošću i uravnoteženjem kaznenopostupovnog poretka, ali i slijedeći komparativna rješenja razvijenih europskih zemalja, ZID ZKP napušta razlikovanje između redovitog i skraćenog postupka. Prema ZID ZKP-u postoji jedinstveni kazneni postupak koji poznaje jasno predviđene i detaljno normirane iznimke u postupanju prema počiniteljima teških kaznenih djela (koja „štete organiziranom životu u zajednici“) i lakših kaznenih djela (kaznenih djela za koja je u Kaznenom zakonu propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina), koja odstupanja predlagatelj nalazi ustavnopravno prihvatljivim cijeneći vrstu, težinu i društvenu opasnost konkretnog kaznenog djela. Opisano predstavlja veliku promjenu u odnosu na postojeći sustav, ali promjenu koja će u svakom slučaju pojednostaviti postupanje za tijela kaznenog postupka. Slijedom navedenog, u članku 29. stavku 2. ZUSKOK-a brisano je upućivanje na odredbe skraćenog postupka. Također, u postupcima za kaznena djela iz članka 21. ZUSKOK-a isključena je primjena onih odredbi ZID ZKP-a koje se odnose isključivo na kaznena djela za koja je propisana novčana kazna ili kazna zatvora do pet godina i odredaba o izdavanju kaznenog naloga, obzirom da je u postupcima zbog kaznenih djela iz nadležnosti Ureda stvarno nadležan županijski sud.

Članak 11.

U članku 30. ZUSKOK-a skraćenice "KZ" zamijenjene su punim nazivom relevantnog zakona tj. Kaznenog zakona, što se smatra primjerenije zakonskom tekstu.

Članak 12.

Članak 35. ZUSKOK-a koji je regulirao trajanje istražnog zatvora je brisan. Naime, predmetni članak je valjalo brisati nakon što je mogućnost produljenja i maksimalno trajanje istražnog zatvora u predmetima iz nadležnosti Ureda uneseno u članak 130. stavak 3. ZID ZKP-a. Ovime se materija trajanja istražnog zatvora uređuje jedinstveno za sva kaznena djela, sve sukladno potrebi stvaranja koherentnog, jedinstvenog i preglednog kaznenog postupka sa jasnim i preciznim pravilima.

Članak 13.

U članku 39. točki 1. ZUSKOK-a skraćenice "KZ" zamijenjene su punim nazivom relevantnog zakona tj. Kaznenog zakona, što se smatra primjerenije zakonskom tekstu. Nadalje, u točki 2. izmijenjen je naziv kaznenog djela iz članka 223. Kaznenog zakona, te je sada naveden točan naziv tog kaznenog djela. Također, skraćenice "KZ" zamijenjene su punim nazivom relevantnog zakona tj. Kaznenog zakona.

Članak 14.

U članku 41. ZUSKOK-a precizirano je da se pri pozivanju na članak 36. stavak 2. misli na odredbu ZUSKOK-a.

Članak 15.

Članak 42. točka 2. ZUSKOK-a izmijenjen je radi usklađenja sa ZID ZKP-om. Naime, ZID ZKP-om predlaže se dopuna članka 202. u smislu definiranja spisa predmeta. Tako je spis predmeta spis koji sastavlja državni odvjetnik prije donošenja rješenja o provođenju istrage i

prije poduzimanja prve dokazne radnje po članku 213. stavku 1. ZKP-a. Slijedom navedenog, bilo je potrebno uskladiti članak 42. ZUSKOK-a.

Članak 16.

Članak 43. stavak 2. ZUSKOK-a izmijenjen je na način da se više ne navodi kao mogući razlog da vijeće odbije zahtjev Glavnog državnog odvjetnika za ispitivanje osobe koja je kao član zločinačkog udruženja pravomoćno osuđena kao svjedoka ako to nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja. Predmetna izmjena je predložena obzirom je u članku 43. stavku 1. navedeno da će sud obvezno odbiti zahtjev Glavnog državnog odvjetnika za ispitivanje pravomoćno osuđenog člana zločinačkog udruženja kao svjedoka ako to nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja. Predložena izmjena znači uređivanje teksta i brisanje nelogičnosti koja proizlazi iz važeće odredbe članka 43. ZUSKOK-a, a to je da je isti razlog za odbijanje ispitivanja osuđenog člana zločinačkog udruženja kao svjedoka jednom naveden kao fakultativan (stavak 2.), a jednom kao obligatoran (stavak 1.).

Članak 17.

U članku 47. ZUSKOK-a ispravljen je propust te ovaj prijedlog predstavlja usklađenje sa novim Kaznenim zakonom. Naime, sada se proširuje primjena članka 47. stavka 1. ZUSKOK-a i na postupke za kaznena djela iz novog Kaznenog zakona (navedena u članku 21. stavku 2. ZUSKOK-a). Naime, katalog kaznenih djela koja ulaze u nadležnost Ureda proširen je navođenjem kaznenih djela iz novog Kaznenog zakona dodavanjem stavka 2., što je učinjeno 2012. godine prilikom usklađenja ZUSKOK-a s novim Kaznenim zakonom. Omaškom predmetno usklađenje nije dosljedno provedeno u članku 47.

Članak 18.

Članak 48. stavak 2. ZUSKOK-a je preformuliran i preciznije napisan, kako bi bilo jasno da se radi o provođenju posebnih dokaznih radnji, a ne mjera kako je navedeno u važećoj normi. Druga rečenica preciznije određuje uvjete za produljenje primjene posebne dokazne radnje.

Članak 19.

U članku 49. stavku 6. ZUSKOK-a ispravljena je omaška u pisanju.

Članak 20.

U članku 50. ZUSKOK-a brisane su oznake Narodnih novina uz Ovršni zakon. Obzirom je u Republici Hrvatskoj na snazi jedan Ovršni zakon sa svim izmjenama i dopunama istog, kao i budućim izmjenama i dopunama, predlagatelj smatra da bi navođenjem brojeva Narodnih novina onemogućio primjenu izmjena i dopuna Ovršnog zakona koja budu objavljena u Narodnim novinama nakon stupanja na snagu ovog Zakona, obzirom iste neće biti navedene u ovoj odredbi.

Članak 21.

Predloženom izmjenom članka 56. stavka 1. ZUSKOK-a ispravljena je očita omaška koja se ogleda u pozivanju na pogrešnu odredbu ZUSKOK-a. Naime, ovdje se očito radi o pokretanju postupka osiguranja prisilnog oduzimanja sredstava, prihoda ili imovina u vezi s kaznenim djelima iz članka 21. ZUSKOK-a, zbog čega je trebalo pravilno se pozvati na članak 50. stavak 1. ZUSKOK-a.

Članak 22.

U članku 60. stavku 2. ZUSKOK-a trebalo je opisno navesti kome se dostavlja rješenje o ukidanju mjere osiguranja obzirom da je članak 51. točka 7. ZUSKOK-a, koji je definirao da su predlagatelj i protivnik osiguranja stranke u postupku, prestao važiti stupanjem na snagu Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem.

Članak 23.

Izmjene u članku 61. stavku 1. ZUSKOK-a izvršene su radi usklađenja sa Kaznenim zakonom (KZ/11). Naime, iz sadašnje formulacije citiranog članka proizlazi da se osiguranje sredstava, prihoda ili imovine u Republici Hrvatskoj može odrediti i provesti i prema uvjetima propisanim međunarodnim ugovorom, ali samo za kaznena djela iz Kaznenog zakona (KZ/97), odnosno kaznena djela taksativno navedena u članku 21. stavku 1. točkama 2. i 3. ZUSKOK-a. Obzirom da na taj način nisu obuhvaćena kaznena djela iz KZ/11, koji je na snazi od 1. siječnja 2013. godine, valjalo je u članku 61. stavku 1. ZUSKOK-a navesti i odgovarajuća kaznena djela iz KZ/11.

Članak 24.

Određuje stupanje na snagu ovog Zakona. Datum stupanja na snagu (15. prosinac 2013. godine) odgovara datumu stupanja na snagu ZID ZKP-a, a radi se o datumu određenom Odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske, kao datumu kada prestaju važiti ukinute odredbe Zakona o kaznenom postupku.

ODREDBE VAŽEĆEG ZAKONA KOJE SE MIJENJAJU ILI DOPUNJUJU

Članak 9.

(1) Slobodno mjesto zamjenika ravnatelja oglašava se na način dostupan državnim odvjetnicima i zamjenicima. Kandidati se mogu javiti na oglas u roku od trideset dana od dana objave.

(2) Zamjenika ravnatelja raspoređuje na rad u Ured Glavni državni odvjetnik na prijedlog Ravnatelja iz reda državnih odvjetnika i zamjenika državnih odvjetnika na vrijeme od četiri godine, nakon isteka tog razdoblja zamjenik ravnatelja može biti ponovno raspoređen na rad u Ured. U odluci o raspoređivanju Glavni državni odvjetnik će cijeniti podatke iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona, a osobito podatke o obnašanju državnoodvjetničke dužnosti kandidata.

(3) Ako Ravnatelj ne bude ponovno imenovan ili zamjenik ravnatelja ne bude ponovno raspoređen na rad u Ured nastavlja raditi kao zamjenik državnog odvjetnika u državnom odvjetništvu u kojem je radio prije dolaska u Ured.

(4) U postupku raspoređivanja zamjenika ravnatelja na odgovarajući način primjenjuju se odredbe članka 3. stavka 4. do 7. ovoga Zakona.

Članak 13.

Ured u svom sastavu ima:

1. odjel za istraživanje i dokumentaciju,
2. odjel za sprječavanje pojava korupcije i za odnose s javnošću,
3. odjel državnih odvjetnika koji nastupaju kao tužitelji (u daljnjem tekstu: odjel tužitelja),
4. odjel za međunarodnu suradnju i zajedničke istrage.
5. tajništvo,
6. prateće službe.

Članak 15.

(1) Odjel za sprječavanje pojava korupcije i za odnose s javnošću:

1. upoznaje javnost o opasnosti i štetnosti korupcije te o metodama i sredstvima njihovoga sprječavanja,
2. na temelju ovlasti i upute Ravnatelja Ureda izvješćuje javnost o radu Ureda,
3. sastavlja izvješća i izrađuje raščlambe o pojavnim oblicima i uzrocima korupcije u javnom i privatnom sektoru, a može davati Ravnatelju Ureda i poticaje za donošenje novih ili izmjene važećih propisa,
4. obavlja i druge poslove prema godišnjem rasporedu poslova u Uredu.

(2) Poslove Odjela za sprječavanje pojava korupcije i za odnose s javnošću obavljaju savjetnici i stručni suradnici pod nadzorom zamjenika ravnatelja koji je godišnjim rasporedom poslova raspoređen za upravljanje odjelom.

Članak 16.

(1) Odjel tužitelja obavlja poslove državnoga odvjetnika prema Zakonu o kaznenom postupku (»Narodne novine«, br. 152/08.) i drugim propisima, a posebno:

1. usmjerava rad policije i drugih tijela u otkrivanju kaznenih djela iz članka 21. ovoga Zakona i zahtijeva prikupljanje podataka o tim djelima,
2. predlaže primjenu mjera osiguranja prisilnog oduzimanja sredstava, prihoda i imovine ostvarene kaznenim djelom predviđene ovim Zakonom i drugim propisima,
3. obavlja druge poslove prema rasporedu poslova u Uredu.

(2) Ako je to potrebno zbog velikog broja predmeta mogu se u Odjelu tužitelja osnovati odsjeci za postupanje pred županijskim sudovima u Osijeku, Rijeci i Splitu.

(3) Poslove u Odjelu tužitelja obavljaju zamjenici ravnatelja, savjetnici i stručni suradnici pod nadzorom zamjenika koji je godišnjim rasporedom poslova raspoređen za upravljanje odjelom.

Članak 22.

Na obrazloženi prijedlog Ravnatelja Glavni državni odvjetnik može odrediti da u predmetima za kaznena djela iz članka 337. stavak 1. i 2. KZ (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.), odnosno kaznena djela iz članka 291. stavak 1. KZ u prethodnom postupku do podizanja optužnice postupa mjesno nadležno općinsko državno odvjetništvo, ako je očito da će se tako lakše provesti postupak ili ako postoje drugi važni razlozi.

Članak 23.

Sva tijela državne vlasti i sve pravne osobe koje u svojem djelokrugu ili u obavljanju svoje djelatnosti saznaju za okolnosti i podatke koji upućuju na neko kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona, posebice za one koje kroz način planiranja i pripremanja kaznenog djela, način počinjenja, postupanje s ostvarenim financijskim sredstvima, sudjelovanje u poslovnom prometu, konspirativno ponašanje počinitelja, povezanost s inozemstvom, korupciju ili pokušaje korupcije i druga slična ponašanja (naznake organiziranog kriminaliteta) ukazuju na djelovanje udruženja od najmanje tri osobe koje su se udružile radi činjenja kaznenih djela, dužne su o tim okolnostima podnijeti kaznenu prijavu ili obavijestiti Ured.

Članak 25.

(1) Ako postoje osnove sumnje da je počinjeno kazneno djelo iz članka 21. ovoga Zakona i naznake organiziranog kriminaliteta, Ured i policija poduzet će sve što je potrebno da bi se prodrlo u središte zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja, razotkrili njezini članovi i organizatori te prikupili svi podaci i dokazi potrebni za kazneni postupak. S tim ciljem: policija bez odgode izvješćuju Ured o započinjanju i provođenju izvida, za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona za koja su same saznale, a Ured se uključuje bez odgode po svojoj prosudbi, u izvršavanje svojih ovlasti pokretanja i usmjeravanja izvida kaznenih djela (članak 38. stavak 2. točka 1. i 2. ZKP). Ured osobito vodi računa o hitnim izvidima i dokaznim radnjama te mjerama privremenog osiguranja oduzimanja imovinske koristi. O poduzimanju tih mjera savjetuje se s policijom i Ministarstvom financija.

(2) Glavni ravnatelj policije Ministarstva unutarnjih poslova organizira središnje prikupljanje, pohranu i obradu svih obavijesti koje su važne za pokretanje i vođenje kaznenog postupka za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona, a posebice one koje se odnose na identitet, prirodu, sastav, ustroj, lokaciju i aktivnosti grupe ili zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja; veze s drugim grupama ili zločinačkim organizacijama, odnosno zločinačkim udruženjima te kaznena djela koja je počinila grupa ili zločinačka organizacija, odnosno

zločinačko udruženje te njihov član ili pripadnik. Središnja evidencija tih obavijesti dostupna je zaštićenom računalnom mrežom Uredu u realnom vremenu.

Članak 29.

(1) U postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona primjenjuje se Zakon o kaznenom postupku i drugi opći propisi kaznenog postupka osim ako ovim Zakonom nije što drukčije propisano.

(2) U postupku za kaznena djela iz članka 21. ovoga Zakona ne primjenjuju se odredbe o skraćenom postupku i izdavanju kaznenog naloga.

Članak 30.

(1) Tijela koja sudjeluju u postupku za djela iz članka 21. ovoga Zakona dužna su postupati hitno ali na način koji ne umanjuje njihovu sposobnost da s jednakom pažnjom istražuju činjenice koje idu u korist ili na štetu okrivljenika.

(2) Bez odobrenja Ravnatelja ne smiju se objaviti podaci o kaznenom progonu u predmetima iz članka 21. ovoga Zakona. Neovlašteno objavljivanje ovih podataka je kazneno djelo odavanja službene tajne iz članka 351. KZ (»Narodne novine« br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.), odnosno iz članka 300. KZ.

Članak 35.

(1) Sveukupni rok trajanja istražnog zatvora do podizanja optužnice, ako je istraga produljena (članak 230. stavak 2. Zakona o kaznenom postupku) može iznositi dvanaest mjeseci. O produljenju istražnog zatvora na vrijeme od 3 mjeseca odlučuje sudac istrage.

(2) Ako je u istrazi istražni zatvor produljen prema odredbi stavka 1. ovoga članka, sveukupni rok trajanja istražnog zatvora iz članka 130. stavka 2. Zakona o kaznenom postupku produžuje se za šest mjeseci.

Članak 39.

Ne može se ispitati kao svjedok (pojedinačni) počinitelj za kojega postoje okolnosti iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona koji je:

1. počinio jedno ili više kaznenih djela ubojstva iz članka 90., teškog ubojstva iz članka 91., terorizma iz članka 169. stavka 2., ugrožavanja sigurnosti osoba pod međunarodnom zaštitom iz članka 170. stavka 2., uzimanja talaca iz članka 171. stavka 2., otmica zrakoplova ili broda iz članka 179. stavka 2., morskog i zračnog razbojništva iz članka 180. stavka 2., silovanja iz članka 188. stavka 2., 3. i 4., spolnog odnošaja s nemoćnom osobom iz članka 189. stavka 2., 3. i 4. i spolnog odnošaja s djetetom iz članka 192., iz KZ (»Narodne novine«, br. 110/97., 27/98., 50/00., 129/00., 51/01., 111/03., 190/03., 105/04., 84/05., 71/06., 110/07., 152/08., 57/11. i 77/11.),

2. počinio jedno ili više kaznenih djela ubojstva iz članka 110., teškog ubojstva iz članka 111., terorizma iz članka 97. stavka 3. i 4., financiranja terorizma iz članka 98. stavak 1., terorističkog udruženja iz članka 102. stavak 1., ubojstva osobe pod međunarodnom zaštitom iz članka 352., otmice osobe pod međunarodnom zaštitom iz članka 353. stavak 2., napada na osobu pod međunarodnom zaštitom iz članka 354. stavak 2., napada na zračni i plovidbeni promet iz članka 223. stavak 5. i 6., teških kaznenih djela protiv spolne slobode iz članka 154., teških kaznenih djela spolnog zlostavljanja i iskorištavanja djeteta iz članka 166. iz KZ,

3. organizator zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja,
4. poticatelj na počinjenje kaznenog djela iz članka 21. ovoga Zakona u cilju da protiv potaknute osobe bude pokrenut postupak za to djelo.

Članak 41.

(1) Vijeće će odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona ako:

1. je podnesen nakon zakazivanja glavne rasprave (članak 36. stavak 2.),
2. iskaz svjedoka iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja.

(2) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika ako nije vjerojatno da će svjedok iz članka 36. stavka 1. ovoga Zakona dati svoj potpuni i okolnosni iskaz u kaznenom postupku ili je vjerojatno da će uskratiti obavijesti važne za otkrivanje ili sprječavanje drugih kaznenih djela i članova zločinačke organizacije, odnosno razjašnjenje okolnosti pod kojima su ona počinjena.

(3) Protiv rješenja vijeća Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. Vrhovni sud Republike Hrvatske će o žalbi odlučiti u roku od 3 dana.

Članak 42.

Rješenjem kojim prihvaća zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika vijeće će:

1. dopustiti da se osoba označena u zahtjevu ispita kao svjedok u kaznenom postupku (krunski svjedok),
2. odrediti da se iz sudskih spisa izdvoje zapisnici i službene bilješke te osobe o njezinim ranijim iskazima koje je dala kao osumnjičenic ili okrivljenik ako takvi postoje. Ti se iskazi kao i drugi dokazi za koje se iz njih saznalo ne mogu upotrijebiti kao dokaz u kaznenom postupku.

Članak 43.

(1) Vijeće suda iz članka 31. stavka 1. ovog Zakona odbit će zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona ako iskaz te osobe nije u interesu otkrivanja i kaznenog progona drugih pripadnika zločinačke organizacije, odnosno zločinačkog udruženja.

(2) Vijeće može odbiti zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona iz razloga navedenih u članku 41. stavku 1. točki 2. i stavku 2. ovoga Zakona.

(3) Protiv rješenja vijeća iz stavka 1. i 2. ovog članka Glavni državni odvjetnik može podnijeti žalbu u roku od 48 sati. O žalbi odlučuje Vrhovni sud Republike Hrvatske u roku od 3 dana.

(4) Vijeće će, ako zahtjev Glavnoga državnog odvjetnika za ispitivanje kao svjedoka osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona nađe osnovanim, rješenjem dopustiti da se ta osoba ispita kao svjedok.

(5) Nakon ispitivanja osobe iz članka 37. stavka 1. ovog Zakona, vijeće će, ako njen iskaz može bitno pridonijeti otkrivanju i dokazivanju kaznenih djela počinjenih u okvirima zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja ili počinitelja tih kaznenih djela, ili otkrivanju i sprječavanju činjenja kaznenih djela od strane pripadnika zločinačke organizacije odnosno zločinačkog udruženja, odgovarajućom primjenom odredbe članka 498. Zakona o kaznenom postupku presudom preinačiti glede odluke o kazni pravomoćnu presudu kojom je

ta osoba osuđena te je osuditi na kaznu koja će od ranije izrečene kazne biti manja najmanje za jednu trećinu, a najviše za dvije trećine te kazne.

Članak 47.

(1) Na ispitivanje krunskog svjedoka primjenjuju se odredbe Zakona o kaznenom postupku, osim odredaba članka 286. stavka 1. toga Zakona u odnosu na kaznena djela navedena u članku 21. stavku 1. ovoga Zakona.

(2) Mjere zaštite krunskog svjedoka i njemu bliskih osoba izvan kaznenog postupka provode se prema posebnim propisima.

Članak 48.

(1) Na zahtjev Ravnatelja sudac istrage može protiv osobe za koju postoje osnove sumnje da sama ili zajedno s drugima priprema kaznena djela navedena u članku 21. ovoga Zakona kod kojih razrada plana djelovanja i stupanj njihove povezanosti upućuje na ozbiljnu opasnost po javni poredak, odrediti posebne dokazne radnje, ako policija na drugi način to kazneno djelo ne može otkriti, spriječiti ili dokazati ili bi to bilo skopčano s nerazmjernim teškoćama.

(2) Pisani obrazloženi nalog kojim se mjera određuje i koji sadržava raspoložive podatke o osobi protiv koje se mjera provodi, opis kaznenog djela, način, opseg, mjesto i trajanje mjere koje mora biti primjereno ostvarenju njezinoga cilja, može se tri mjeseca nakon njegova donošenja produljiti za isti rok ako to opravdavaju okolnosti za koje se naknadno saznalo.

(3) Odluku iz stavka 2. ovoga članka donosi vijeće iz članka 34. stavak 1. ovoga Zakona, posebice vodeći računa o tome da li ostvareni cilj određene mjere odgovara stupnju ograničenja osobnih prava građana ili bi se isti rezultati mogli dobiti drugim, blažim izvidnim radnjama i mjerama.

Članak 49.

(1) Čim sazna za vjerojatnost da određena osoba na svojim bankovnim računima prima, drži ili na drugi način posluje sa prihodima ostvarenima kaznenim djelima iz članka 21. ovoga Zakona, a ti su prihodi važni za izvide i istragu tih kaznenih djela ili podliježu prisilnom oduzimanju prema odredbama Kaznenog zakona, Zakona o kaznenom postupku, Zakona o postupku oduzimanja imovinske koristi ostvarene kaznenim djelom i prekršajem i Zakona o odgovornosti pravnih osoba za kaznena djela, Ured će zahtjevom zatražiti od banke dostavljanje podataka o tim računima. Zahtjev sadrži podatke iz članka 56. stavka 1. ovoga Zakona, ali se sredstva, prihodi i imovina ostvareni kaznenim djelima ne moraju označiti u točnoj visini, ako ona još nije potpuno poznata.

(2) Banka je dužna zatražene podatke sadržane u zahtjevu Ureda, dostaviti u roku određenom zahtjevom. Ako banka ne postupi po zahtjevu, Ured će zatražiti da o zahtjevu odluči sudac istrage.

(3) Sudac istrage će odmah po prijemu zahtjeva Ureda odlučiti rješenjem. Rješenje se bez odgode dostavlja Uredu koji protiv rješenja ima pravo podnijeti žalbu u roku od 48 sati.

(4) Sudac istrage može rješenjem obvezati banku da Uredu dostavi podatke o stanju računa osobe iz stavka 1. ovoga članka, prati platni promet na računima određene osobe, te da za vrijeme određeno nalogom o praćenju platnog prometa redovito izvješćuje Ured o transakcijama na računu koji se prati.

(5) Za neizvršavanje rješenja suca istrage odgovorna osoba u banci kaznit će se novčanom kaznom u iznosu do 50.000,00 kuna, a banka novčanom kaznom do 5.000.000,00 kuna. Ako i nakon toga ne izvrši rješenje odgovornoj osobi može se izreći kazna zatvora do izvršenja

naloga ili odluke a najdulje mjesec dana. O žalbi protiv rješenja kojim je izrečena novčana kazna ili je određen zatvor, odlučuje vijeće županijskog suda. Žalba protiv rješenja o zatvoru ne zadržava izvršenje rješenja.

(6) Kad je sudac istrage donio rješenje stavka 4. ovoga članka, može na zahtjev Ureda pozvati i ispitati članove tijela banke, dioničare, zaposlenike i sve druge osobe koje imaju pristup povjerljivim podacima, u svrhu prikupljanja obavijesti o okolnostima koje je banka saznala na temelju pružanja usluga i obavljanja poslova s pojedinačnim klijentom.

Članak 50.

(1) Odredbama ovoga dijela Zakona uređuje se postupak po kojemu Ured i sudovi prethodnim ili privremenim mjerama (mjere osiguranja) osiguravaju prisilno oduzimanje sredstava, prihoda ili imovine u vezi s kaznenim djelima iz članka 21. ovoga Zakona.

(2) Postupak prema stavku 1. ovoga članka nije kazneni postupak i u njemu se na odgovarajući način primjenjuju odredbe Ovršnog zakona (»Narodne novine«, br. 57/96., 29/99., 173/03., 194/03., 151/04., 88/05. i 67/08.), ako odredbama ovoga Zakona nije što drugo propisano.

(3) Prestao važiti.

Članak 56.

(1) Zahtjev Ureda za pokretanje postupka iz članka 44. stavka 1. ovoga Zakona sadrži:

- 1) kratki činjenični opis kaznenog djela i njegov zakonski naziv,
- 2) podatke o fizičkoj ili pravnoj osobi u odnosu na koju se zahtjev podnosi,
- 3) opis sredstava, prihoda ili imovine koje ta fizička ili pravna osoba drži,
- 4) razloge za uvjerenje o postojanju očitog znatnog nerazmjera između vrijednosti sredstava, prihoda i imovine kojima ta fizička ili pravna osoba raspolaže i vrijednosti nadležnim državnim tijelima prijavljenih osobnih dohodaka i drugih primanja,
- 5) Prestao važiti.

(2) Sud će u rješenju o određivanju mjere osiguranja odrediti da se mjera osiguranja odnosi i na dio protivnikovih sredstava, prihoda ili imovine za koji predlagatelj učini vjerojatnim da se po bilo kojem pravnom temelju nalaze kod protivnikovog bračnog ili izvanbračnog druga, srodnika u ravnoj lozi, srodnika u pobočnoj lozi do trećeg stupnja zaključno te srodnika po tazbini do drugog stupnja zaključno i posvojenika i posvojitelja.

(3) Sud će u rješenju o određivanju mjere osiguranja odrediti da se mjera osiguranja odnosi i na dio protivnikovih sredstava, prihoda i imovine za koji predlagatelj učini vjerojatnim da se po bilo kojem pravnom temelju nalazi kod druge fizičke ili pravne osobe, osim ako odredi da ima mjesta primjeni pravila o zaštiti poštenog stjecatelja.

(4) Mjeru osiguranja iz članka 55. ovoga Zakona sud određuje odmah, a najkasnije dvanaest sati nakon primitka zahtjeva predlagatelja. U rješenju kojim se određuje mjera osiguranja sud će označiti vrijednost sredstva odnosno iznos prihoda ili koristi ostvarene kaznenim djelom i vrijeme za koje se ona određuje.

(5) Prestao važiti.

(6) Obrazloženo rješenje o određivanju mjere osiguranja sud će dostaviti protivniku, banci i drugim osobama koje se bave platnim prometom te po potrebi i drugim državnim tijelima.

(7) Danom otvaranja stečajnog postupka nad protivnikom osiguranja vrijednost sredstva ili iznos prihoda ili koristi ostvarene kaznenim djelom određene rješenjem iz stavka 2. ovoga članka smatra se dospjelim iznosom na kojem postoji pravo razlučnog namirenja.

Članak 60.

- (1) Prestao važiti.
- (2) Rješenje o ukidanju mjere dostavit će se po službenoj dužnosti osobama iz članka 51. točke 7. ovoga Zakona.
- (3) Protivnik može u takvom slučaju od predlagatelja zatražiti naknadu štete prema općim propisima.

Članak 61.

- (1) Osiguranje sredstava, prihoda ili imovine u vezi s kaznenim djelima iz članka 21. stavka. 1. točke 2. i 3. ovoga Zakona može se u Republici Hrvatskoj odrediti i provesti prema uvjetima propisanim međunarodnim ugovorom i ovim Zakonom.
- (2) O zamolnicama stranih sudova odlučuje nadležni sud, a o zamolnicama drugih državnih tijela o davanju obavijesti u svezi prisilnog oduzimanja sredstva, prihoda ili imovine ostvarene kaznenim djelima odlučuje Ravnatelj Ureda.